

ДОКЛАДИТЕ И ПРИЛОЖЕНИЯТА КЪМ ТЯХ В ДОСЪДЕБНОТО НАКАЗАТЕЛНО ПРОИЗВОДСТВО, ИЗГОТВЯНИ ОТ ЕВРОПЕЙСКАТА СЛУЖБА ЗА БОРБА С ИЗМАМИТЕ

Иван Маджаров¹

Резюме: Докладът е свързан със специфична процедура – съдържанието и приложението на докладите и приложенията към тях, изготвени от Европейската служба за борба с измамите (ОЛАФ), и мястото им в досъдебното производство. Докладите и приложенията към тях се изготвят на основание Регламент №883/2013 г., който урежда всички дейности на ОЛАФ в ЕС и трети страни. Докладите и приложенията към тях са специфични за нашето законодателство и могат да бъдат използвани в досъдебното производство като писмени

доказателствени средства съгласно Наказателно-процесуалния кодекс. Настоящият доклад представя структурата на ОЛАФ и обяснява практическото приложение в досъдебното производство на докладите на ОЛАФ и приложенията към тях, като също така се фокусира върху проблеми, възникващи в следствената практика при приложението им.

Ключови думи: доклади, досъдебно производство, разследване, писмени доказателствени средства

1. Увод

Доказването в българския наказателен процес и по-конкретно в неговата първа фаза, наречена „досъдебна“, се извършва от органите на досъдебното производство – разследващи органи и прокуратура. Тежестта на доказване лежи изцяло върху органите на досъдебното производство. За тази цел те трябва да събират доказателства, които са регламентирани в чл. 104 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК).² Там е регламентирано, че доказателствата са всички данни, които имат отношение към предмета на доказване в наказателното производство, който предмет на доказване е законоустановен в чл. 102 от НПК, а именно:

- извършеното престъпление и участието на обвиняемия в него;
- характерът и размерът на вредите, причинени с деянието;

¹ Иван Маджаров, доктор по наказателен процес от Академията на Министерството на вътрешните работи, главен разследващ полицай в Главна дирекция „Национална полиция“ – Министерство на вътрешните работи, ел. поща: ivan.madjarov@gmail.com

² Наказателно-процесуален кодекс (НПК), Обн. ДВ, бр. 86 от 28.10.2005 г., в сила от 29.04.2006 г., последно изм. ДВ, бр. 85 от 12.10.2021 г.

- другите обстоятелства, които имат значение за отговорността на обвиняемия, включително и относно семейното и имущественото му положение.

За нуждите на разследването и за приобщаването на доказателства към доказателствената маса органите на досъдебното производство използват регламентирани в чл. 105 от НПК доказателствени средства, които се делят от своя страна на гласни, веществени и писмени съгласно чл. 114 от НПК. Доказателствените средства са разгледани и анализирани подробно от проф. Никола Манев в учебника му по наказателнопроцесуално право.³

2. Докладите и приложенията към тях в досъдебното производство, изготвяни от Европейската служба за борба с измамите (ОЛАФ).

Едно от писмените доказателствени средства, което е регламентирано от законодателя в чл. 127, ал. 1 от НПК, са докладите и приложенията към тях на ОЛАФ. ОЛАФ (на френски: Office Européen de Lutte Anti-Fraude) е генерална дирекция в структурата на Европейската комисия, натоварена от Европейския съюз със защитата на финансовите му интереси. Нейната задача е да се бори с финансовите измами, засягащи бюджета на ЕС, с корупцията, както и с други нередни дейности, включително с лошото управление на европейските институции. Службата осъществява дейността си чрез вътрешни и външни разследвания при пълна независимост. ОЛАФ осъществява сътрудничество между властите в отделните страни членки, като координира тяхната дейност и осигурява необходимата подкрепа и технически познания, за да им помогне в борбата против измамите. ОЛАФ е административен разследващ орган. Тя няма съдебни или дисциплинарни функции и не може да принуди държавните обвинители да предприемат каквито и да било действия по едно наказателно производство.

ОЛАФ е създадена през 1999 г. по инициатива на Европейския парламент като наследник на съществувалото от 1988 до 1999 г. Звено за координация на борбата с измамите (на френски: Unité de coordination de lutte anti-fraude, UCLAF).

Структурата на ОЛАФ най-общо включва генерален директор със съответни заместници, четири дирекции – А, В, С и D, като всяка една от тях има и отделни структурни звена.

От горепосочените дирекции дирекция А на ОЛАФ е натоварена да извършва предимно „**вътрешни разследвания**“ – проверки и инспекции, свързани с нарушения или измами от служители на институции, органи, служби и агенции на ЕС – Европейски парламент, Съвет на Европейския съюз и т.н. Дирекция В на ОЛАФ е изцяло натоварена с извършване на „**външни разследвания**“ – проверки и инспекции на място, свързани с нарушения или измами от страна на правни субекти – „бенефициери“ от всички страни членки на ЕС, които усвояват средства от всички фондове на ЕС по съответните програми, оперативни програми, схеми и мерки. Останалите две дирекции на ОЛАФ – С и D имат административни функции, като някои от техните функции са свързани с провежданите вътрешни и външни разследвания, като например извършване на разузнавателни и оперативни анализи и др. Дейността на ОЛАФ (включително вътрешните и външни разследвания) са регламентирани подробно в Регламент №883/2013г. на Европейския парламент и на Съвета.⁴

³ Манев, Н. (2016). *Наказателнопроцесуално право. (Ръководство за студенти)*. София: Сиела, 246–257.

⁴ Регламент (ЕС, ЕВРАТОМ) № 883/2013 на Европейския парламент и на съвета от 11 септември 2013 г. относно разследванията, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF), и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1073/1999 на Европейския парламент и на Съвета и Регламент (Евратом) № 1074/1999 на Съвета, Обн. Официален вестник на Европейския съюз, бр. L 248, година 56, от 18.09.2013 г.

При извършването на „външни разследвания“ (по своя характер административни) служителите, определени да извършат конкретно разследване, осъществяват тази дейност чрез проверки и инспекции (много често на място), по отношение на съответния правен субект (юридическо лице, физическо лице, органи на местна власт, държавни органи и институции и др.), който е получил финансиране по определена програма или оперативна програма на ЕС (например по „Програма за развитие на селските райони 2014–2020“, Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност 2014–2020“ и др.). За извършваните проверки и инспекции на място при необходимост на служителите на ОЛАФ следва да се оказва пълно съдействие както от проверяваните правни субекти, така и от управляващия орган на програмата, по която се проверява съответният субект. За нуждите на проверките на място от ОЛАФ в България в структурата на МВР функционира Дирекция „Защита на финансовите интереси на ЕС“ (АФКОС). Тази дирекция е специализирана структура на МВР, която осъществява контролна, информационна и координационна дейност по линия на защитата на финансовите интереси на Европейския съюз.

Във връзка с извършваните проверки и инспекции на място в страната от служители на ОЛАФ, от дирекция АФКОС се определят служители (невинаги, тъй като има случаи, в които служители на ОЛАФ извършват самостоятелно действия, свързани с извършвани проверки или инспекции), които да подпомагат извършването на тези проверки и инспекции, като при необходимост може да бъде поискано съдействие и от други структури на МВР. При проверките на място служителите на ОЛАФ имат доста правомощия, като например: могат да изискват от проверявания правен субект да им предоставя всякакви документи – копия или оригинали, свързани с изпълнявания проект по съответната програма, провеждат „събеседване“, за което се изготвя и подписва протокол както от служителите, провели събеседването, така и от лицата, с които е проведено. По своя характер това събеседване наподобява разпита на свидетел в досъдебното производство, провеждан по реда на НПК, като в събеседването могат да се задават всякакви въпроси, свързани с изпълнението на проекта. Подробности относно правилата за провеждане на административните външни и вътрешни разследвания на ОЛАФ, както и по отношение на самите интервюта са регламентирани от чл. 4 до чл.10 от Регламент №883/2013г. на Европейския парламент и съвета.

За извършените административни разследвания служителите на ОЛАФ изготвят доклад за разследването, законоустановен в чл. 11 от Регламент №883/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета. В доклада се посочва правното основание за проведеното разследване, извършените процесуални действия, всички установени факти и обстоятелства в хода на разследването, първоначалната правна квалификация, оценка на финансовите последици от установените факти и обстоятелства вследствие на проведеното разследване, спазването на процесуалните гаранции по отношение на законосъобразно проведеното разследване и заключения от разследването. Към съответния доклад се прилагат и приложения, които могат да бъдат от най-различно естество – копия на документи, списъци, схеми и т.н. Обикновено един доклад с приложенията към него може да достигне до около 70 – 80 страници. Всички доклади се изготвят на английски език, като приложенията към тях – документи и др., може да са на съответния език, откъдето са представени в зависимост от проверявания правен субект – български, румънски, италиански и т.н.

Ако след като бъде проведено едно разследване, се съберат данни за извършено престъпление, по преценка на служителите на ОЛАФ докладът в едно с приложенията се изпраща на съответната държава членка, закъдето съществуват съмнения, че е реализиран инкриминиран състав от съответния наказателен закон. При извършените административни разследвания (особено външните) същите се провеждат в съответните държави членки обик-

новено от служители със съответното гражданство на държавата членка. Така например разследванията в Република България се провеждат предимно (но невинаги) от български граждани, служители на ОЛАФ. Това е продиктувано от необходимостта, свързана с познаването на националното ни законодателство. Това, което представлява интерес, са докладите от проведени „външни разследвания“ на ОЛАФ. Докладите от проведените вътрешни разследвания, както беше посочено вече по-горе, се изготвят след извършени разследвания по отношение на органи, институции и агенции на ЕС, като в повечето случаи това засяга правни субекти, седалището на които не е в Република България, поради което наказателни производства у нас във връзка с такива доклади липсват към момента в следствената и съдебната ни практика.

Ако след изготвянето на доклада на ОЛАФ (в едно с приложенията към него) след проведено външно разследване бъде направена преценка, че съществува предположение за реализиран инкриминиран състав по смисъла на НК (най-често това са съставите свързани със злоупотреби със средства на ЕС – чл. 248а, от ал. 2 до ал. 5 и чл. 254б от НК), подходът от страна на ОЛАФ за информиране на компетентните прокуратури за установеното е в две посоки.

Преди създаването на Европейската прокуратура и уреждането на дейността и компетентността ѝ съгласно Регламент (ЕС) 2017/1939 на Съвета от 12 октомври 2017 г. за установяване на засилено сътрудничество за създаване на Европейска прокуратура⁵, докладът в едно с приложенията се изпращаше в прокуратурата на Република България и по-конкретно във Върховна касационна прокуратура. Оттам в зависимост от това къде е довършено престъплението, докладът заедно с приложенията се изпращаха на компетентната окръжна прокуратура. Най-често престъпленията по чл. 248а и чл. 254б от НК са довършени в гр. София (от компетентостта на Софийска градска прокуратура), тъй като повечето управляващи органи по съответните програми на ЕС се намират в гр. София (с изключение например на Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури, намираща се в гр. Бургас, която е управляващ орган по „Програма за морско дело и рибарство 2014 – 2020“), и средствата от различните фондове на ЕС се отпускат от тези управляващи органи. След като докладът и приложенията бъдат получени от компетентната прокуратура, прокурорът в рамките на своите правомощия извършва преценка дали са налице достатъчно данни за извършено престъпление по смисъла на чл. 211, ал. 1 от НПК, отразени в съответния доклад. Ако прокурорът прецени, че не са налице достатъчно данни за образуване на досъдебно производство, той може да възложи проверка по случая на съответни органи (най-често това са оперативните служби на Главна дирекция „Национална полиция“ – МВР или Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“ – МВР) по реда на чл. 145, ал. 1, т. 3 от Закона за съдебната власт (ЗСВ)⁶, а също така самият прокурор (каквато прокурорска практика не е непозната за тези престъпления) може да извърши проверка по реда на чл. 145, ал. 1, т. 2 от ЗСВ. Ако прокурорът прецени, че в доклада на ОЛАФ са налице достатъчно данни за извършено престъпление от общ характер, той образува досъдебно производство, като в постановлението за образуване посочва, че законен повод за образуването на досъдебното производство по смисъла на чл. 208, т. 1 от НПК е изпращането на доклада и приложенията към него от ОЛАФ до съответната компетентна прокуратура, който представлява „съобщение“

⁵ Регламент (ЕС) 2017/1939 на Съвета от 12 октомври 2017 година за установяване на засилено сътрудничество за създаване на Европейска прокуратура, Обн. Официален вестник на Европейския съюз, бр. L 283, година 60 от 31.10.2017 г.

⁶ Закон за съдебната власт (ЗСВ), Обн. ДВ, бр. 64 от 07.08.2007 г., последно изм. ДВ, бр. 15 от 22.02.2022 г., доп. ДВ, бр. 24 от 25 март 2022 г.

ние до органите на досъдебното производство за извършено престъпление“. Достатъчното данни за извършено престъпление по смисъла на чл. 211, ал. 1 от НПК следва да се съдържат в самия доклад на ОЛАФ.

След създаването на Европейската прокуратура и реалното започване на дейността ѝ от началото на 2021 г., съгласно чл. 24, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/1939 на Съвета от 12 октомври 2017 г. за установяване на засилено сътрудничество за създаване на Европейска прокуратура, ако от ОЛАФ е направена преценка, че информацията от съответния доклад засяга извършено престъпление от материалната компетентност на Европейската прокуратура (вж. чл. 25, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/1939 на Съвета от 12 октомври 2017 г. за установяване на засилено сътрудничество за създаване на Европейска прокуратура), докладът заедно с приложенията към него се изпращат или на Европейската прокуратура, със седалище в Люксембург, или на Европейската прокуратура – офис София. След получаването на доклада и приложенията към него Европейската прокуратура съгласно правомощията си, уредени в горепосочения регламент, преценява дали информацията, включена в доклада и приложенията към него, съдържа данни за извършено престъпление по смисъла на НК. Ако бъде направена преценка, че в съответния доклад са налице достатъчно данни за извършено престъпление по смисъла на НК, се образува досъдебно производство по реда на НПК с наблюдаващ прокурор – европейски делегиран прокурор от Европейска прокуратура – офис София, като изложеното по-горе по отношение на националната прокуратура се прилага *ex lege* и от европейските делегирани прокурори. Впоследствие провеждането на разследването (по преценка на наблюдаващия европейски делегиран прокурор) се възлага на разследващ орган, като се прилагат разпоредбите на НПК по отношение на провеждане на разследването предвид препращащите норми на чл. 28 и сл. от Регламент (ЕС) 2017/1939 на Съвета от 12 октомври 2017 г. за установяване на засилено сътрудничество за създаване на Европейска прокуратура.

След като бъде образувано съответното досъдебно производство (без значение по кой текст от НК), разследващият орган, на който е възложено разследването, започва същинското разследване, което не се различава като правила, тактика и т.н от всяко едно друго, провеждано по реда на НПК. По-надолу в настоящия доклад ще бъдат разгледани някои практически аспекти, свързани с докладите на ОЛАФ и тяхното приложение в досъдебното производство.

Правното основание в наказателния процес, чрез който докладите на ОЛАФ могат да бъдат изискани от тази структура на Европейската комисия, е чл. 159, ал. 2 от НПК: „Органите на досъдебното производство или съдът могат да поискат от директора на Европейската служба за борба с измамите да им предостави докладите и приложенията към тях документи относно провеждани разследвания на службата“.

Както беше посочено по-горе, докладите на ОЛАФ са изготвени на английски език. За да представляват писмено доказателствено средство съгласно чл. 127, ал. 1 НПК, докладите следва да бъдат преведени на български език с оглед на разпоредбата на чл. 134, пр. 1 от НПК. Тъй като докладът на ОЛАФ е писмено доказателствено средство, следва да се приеме, че всички данни, съдържащи се в него, трябва да се кредитират като „доказателства“ по наказателното производство по смисъла на чл. 104 от НПК. Тук можем да отбележим едно съществено практическо приложение на разпоредбата на чл. 127, ал. 1 от НПК.

Докладът на ОЛАФ е писмено доказателствено средство, както беше отбелязано и по-горе, ерго всички установени факти и обстоятелства, които са отразени в доклада и имат отношение към предмета на доказване по съответното досъдебно производство, ще бъдат кредитирани като доказателства, без значение от какъв вид са те – преки или косве-

ни, оправдателни или обвинителни и т.н.⁷ В този случай не е необходимо да бъдат разпитвани в качеството си на свидетели авторите на доклада, освен ако е необходимо да бъдат установени допълнителни факти и обстоятелства във връзка с доклада. В този дух на закона са и останалите разпоредби на чл. 127, ал. 1 от НПК, регламентиращи, че писмени доказателствени средства са и ревизионните актове, с които са установени данъчни и осигурителни задължения и приложените към тях ревизионни доклади (издавани от органите по приходите), докладите по чл. 19 от Закона за държавната финансова инспекция⁸ от извършени финансови инспекции и одитните доклади по чл. 58 от Закона за Сметната палата.⁹

Ако докладът на ОЛАФ не беше изрично посочен като писмено доказателствено средство в чл. 127, ал. 1 от НПК, той щеше да представлява доклад, изготвен от административен орган на ЕС, и нямаше да се различава по нищо от наказателнопроцесуална гледна точка от доклад, изготвен например от служители на Българската агенция за безопасност на храните при извършена от тях ветеринарномедицинска проверка. И в двата случая дейността на тези два органа се регламентира от нормативен акт – докладът на ОЛАФ е изготвен на основание Регламент 883/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета, а ветеринарномедицинските проверки и констатациите по тях се извършват от органите на Българската агенция за безопасност на храните на основание на Закона за ветеринарномедицинската дейност.¹⁰ От гледна точка на процесуалното доказване в наказателния ни процес е без значение дали нормативният акт е акт на ЕС или акт на страна членка на ЕС. Именно поради това служители на Българската агенция за безопасност на храните (не само на тази структура, а и на други органи и институции) се разпитват в качеството на свидетели по съответните досъдебни производства за извършените от тях проверки и направени констатации в изготвените от тях доклади. Същото би било и с докладите на ОЛАФ и ако те не бяха правно регламентирани като писмено доказателствено средство в чл. 127, ал. 1 от НПК, служителите, изготвили съответните доклади, трябваше да бъдат разпитвани в качеството им на свидетели както в досъдебното, така и в евентуално последващо първоинстанционно съдебно производство (при необходимост и във въззивно съдебно производство на основание чл. 327, ал. 3 от НПК, а при хипотезата на чл. 353, ал. 5, пр. 2-ро, вр. чл. 354, ал. 5, изр. 2-ро от НПК и в касационно производство). Тъй като, както беше отбелязано и по-горе, авторите на докладите на ОЛАФ са служители на тази структура, чието седалище е в Брюксел, призоваването и явяването им за разпити в качеството на свидетели в България щеше да води след себе си както до процесуални затруднения, така и до евентуални значителни финансови разходи за съответния призоваващ орган, тъй като съгласно чл. 122, ал. 1, пр. 2 от НПК: „Свидетелят има право: да получи възнаграждение за загубения работен ден и да му бъдат заплатени разноските, които е направил“. Също така, когато в някои случаи авторите на докладите на ОЛАФ (или един от авторите им) не са български граждани, това ще води винаги до допълнително финансово натоварване на наказателното производство с оглед на необходимостта от назначаването на преводач на основание чл. 142, ал. 1 от НПК и съответното му заплащане на основание Наредба №Н-1 от 16 май 2014 г. за съдебните преводачи на Министерството на правосъдието, обн. ДВ, бр. 43 от 23 май 2014 г.

⁷ Манев, Н. Цит. съч., 241–245.

⁸ Закон за държавната финансова инспекция (ЗДФИ), Обн. ДВ, бр. 33 от 21.04.2006 г., последно изм. и доп. ДВ, бр. 85 от 24.10.2017 г.

⁹ Закон за сметната палата (ЗСП), Обн. ДВ, бр. 12 от 13.02.2015 г., последно изм. ДВ, бр. 7 от 19.01.2018 г.

¹⁰ Закон за ветеринарномедицинската дейност (ЗВМД), Обн. ДВ, бр. 87 от 01.11.2005 г., в сила от 02.05.2006 г., последно изм. и доп. ДВ, бр. 71 от 11.08.2020 г.

Разбира се, съществува правна възможност за провеждането на разпити на служителите на ОЛАФ в качеството им на свидетели чрез изпращане до Кралство Белгия на молба за правна помощ по реда на НПК, или издаването на европейска заповед за разследване по реда на Закона за европейската заповед за разследване¹¹, което би забавило доста досъдебното производство (в практиката отнема от 6 до 12 месеца, а понякога и повече).

Друга процесуална възможност за разпит на служителите на ОЛАФ в качеството им на свидетели е чрез видеоконферентна връзка по реда на чл. 474, ал. 6 и ал. 7 във вр. чл. 139, ал. 7 от НПК. Тук има една особеност, а именно, че разпитът в досъдебното производство следва да се проведе от следовател при Националната следствена служба (НСлС) на основание чл. 474, ал. 7 от НПК. Този вариант е доста по-приемлив по отношение на процесуалната икономия и най-вече бързина, но има няколко особености.

Първо, такова искане следва да се направи по реда за подаване на съдебна поръчка до друга държава (чл. 471 и чл. 475 от НПК). Това се прави чрез изготвяне на искане от страна на наблюдаващия прокурор по делото. В искането следва да се посочи защо е необходимо провеждането на такъв разпит, въпросите, които следва да се зададат на свидетеля при провеждането на разпита чрез видеоконферентна връзка. Искането на наблюдаващия прокурор се изпраща във Върховната касационна прокуратура, а оттам в Министерството на правосъдието и едва след това се изпраща в държавата, в която е местожiveенето на лицето, което следва да бъде разпитано.

Второ, след като бъде получено съгласието за провеждането на такъв разпит, същият се провежда от следовател при НСлС, а не от разследващия орган по съответното досъдебно производство. От тази правна регламентация става ясно, че следователят, който ще провежда процесния разпит, следва да бъде запознат с материалите по разследването, за да могат да бъдат установени всички релевантни факти и обстоятелства в хода на съответния разпит.

Трето, в този случай също е необходимо назначаването на преводач, който да извършва директен превод по време на разпита на съответния свидетел.

Четвърто, технологичното време на организирането на такъв разпит на свидетел, живеещ в чужда държава (дори и страна членка на ЕС), също отнема доста време.

От изложените по-горе разсъждения и практически аспекти могат да се направят няколко извода:

1. Докладите на ОЛАФ и техните приложения играят важна роля в процесуалното доказване в наказателния процес, без значение от фазата, в която се намира – досъдебната или съдебната;

2. С правната им регламентация като писмени доказателствени средства съгласно чл. 127, ал. 1 от НПК докладите на ОЛАФ спестяват финансови разходи на съответните органи в зависимост от това на каква фаза е наказателното производство с оглед на призоваването и разпитите в качеството на свидетели на служителите, изготвили процесните доклади и приложенията към тях или разпитите им чрез видеоконферентна връзка или чрез молба за правна помощ.

3. Липсата на необходимост от разпити в качеството на свидетели на служителите, изготвили съответния доклад на ОЛАФ, води до процесуална икономия и бързина с оглед на времето, необходимо за призоваване и явяване на съответните служители за разпит в качеството им на свидетели, без значение от фазата на наказателното производство.

В заключение може да се каже, че докладите на ОЛАФ в досъдебното наказателно производство са един изключително ценен източник на доказателства по отношение на извършени престъпления – най-вече против финансовата система на ЕС. Регламентацията им

¹¹ Закон за европейската заповед за разследване (ЗЕЗР), Обн. ДВ, бр. 16 от 20.02.2018 г.

в НПК в чл. 127, ал. 1 като „писмени доказателствени средства“ е изключително полезна с оглед на процесуалната икономия в досъдебната фаза на наказателното производство, а също така спестява на органите на досъдебното производство допълнителни разходи, свързани с разследването.

Библиография

Манев, Н. (2016). *Наказателнопроцесуално право. (Ръководство за студенти)*. София: Сиела.

REPORTS AND THEIR ANNEXES PREPARED BY THE EUROPEAN ANTI- FRAUD OFFICE IN THE PRE-TRIAL CRIMINAL PROCEEDINGS

Ivan Madzharov¹²

Abstract: The article is related to a specific procedure – the inclusion and application of the reports and their annexes prepared by the European anti-fraud office (OLAF) in the Bulgarian pre-trial proceedings. The reports and their annexes are prepared according to Regulation 883/2013 which regulates all the activities of OLAF in the EU and third countries. The reports and their annexes are a specific tool for our legislation and they can be used in the pre-trial proceedings as written

proof tools according to the Bulgarian Criminal Procedure Code. This article explains the OLAF's structure and the practical application of the OLAF's reports and their annexes during the pre-trial investigation and focuses on the main problems which are encountered in the investigation practice related to their application as well.

Keywords: annexes, investigation, pre-trial criminal proceedings report, written proof tools

¹² Ivan Madzharov, Ph.D. in Criminal Procedure Law of the Academy of the Ministry of Interior, chief police investigator in Chief department "National police" – Ministry of Interior, e-mail: ivan.madgarov@gmail.com